ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 31. marca 2011*

Vo veci T-117/08,

Talianska republika, v zastúpení: R. Adam, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: taliančina.

proti

Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru (EHSV), v zastúpení: pôvodne M. Bermejo Garde, neskôr M. Arsène, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie jednak oznámenia o voľnom pracovnom mieste č. 73/07 týkajúceho sa miesta generálneho tajomníka EHSV, ktoré bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 28. decembra 2007 v nemeckom, anglickom a francúzskom znení (Ú. v. EÚ C 316 A, s. 1), a jednak korigenda k uvedenému oznámeniu o voľnom pracovnom mieste, ktoré bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 30. januára 2008 v nemeckom, anglickom a francúzskom znení (Ú. v. EÚ C 25 A, s. 19),

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: sudcovia V. Vadapalas (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu komory, K. Jürimäe a L. Truchot,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. apríla 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Články 12 ES a 290 ES znejú:

„*Článok 12*

V rámci pôsobnosti tejto zmluvy a bez toho, aby boli dotknuté jej osobitné ustanovenia, akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti je zakázaná.

...

Článok 290

Rada jednomyseľne určí pravidlá používania jazykov orgánmi Spoločenstva, čím nie sú dotknuté ustanovenia uvedené v štatúte Súdneho dvora.“

2 Článok 22 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1; Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 1, ďalej len „charta“) stanovuje:

„Únia rešpektuje kultúrnu, náboženskú a jazykovú rozmanitosť.“

3 Články 1, 4, 5 a 6 nariadenia Rady č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 1958, 17, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3) v znení uplatniteľnom v predmetnej veci stanovujú:

„*Článok 1*

Úradnými jazykmi a pracovnými jazykmi inštitúcií Únie sú angličtina, bulharčina, čeština, dánčina, estónčina, fínčina, francúzština, gréčtina, holandčina, írčina, lotyština, litovčina, maltčina, maďarčina, nemčina, poľština, portugalčina, rumunčina, slovenčina, slovinčina, španielčina, švédčina a taliančina.

...

Článok 4

Nariadenia a ostatné všeobecne uplatniteľné dokumenty budú vypracované v úradných jazykoch.

Článok 5

Úradný vestník Európskej únie sa uverejňuje v úradných jazykoch.

Článok 6

Orgány spoločenstva môžu vo svojom rokovacom poriadku stanoviť, ktorý z jazykov sa má použiť v osobitných prípadoch."

4 Článok 1 ods. 2 a 3 prílohy III Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev (ďalej len „služobný poriadok") stanovuje:

„2. Oznámenie o verejných výberových konaniach sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* najmenej mesiac pred termínom uzávierky pre prihlášky, a ak je to možné, najmenej dva mesiace pred dňom konania skúšok.

3. Všetky výberové konania sa vyhlásia v orgánoch všetkých troch Európskych spoločenstiev pri dodržaní rovnakých lehôt."

5 Článok 12 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev (ďalej len „PZOZ“) znie:

„1. Cieľom prijatia dočasných zamestnancov je zabezpečiť pre orgán služby osôb s najvyššou úrovňou spôsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, prijatých na čo najširšom geografickom základe spomedzi štátnych príslušníkov členských štátov spoločenstiev.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

6 Dňa 28. decembra 2007 bolo podľa článku 2 písm. a) a článku 8 PZOZ uverejnené oznámenie o voľnom pracovnom mieste č. 73/07 týkajúce sa miesta generálneho tajomníka sekretariátu Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (EHSV) (ďalej len „sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste“), a to iba v nemeckom, anglickom a francúzskom vydaní úradného vestníka (Ú. v. EÚ C 316 A, s. 1). Sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste uvádza, že generálny tajomník bude prijatý ako dočasný zamestnanec v platovej triede AD 16, treťom platovom stupni.

7 V časti „Požadovaná kvalifikácia“ sa v spornom oznámení o voľnom pracovnom mieste uvádzala najmä požiadavka, aby išlo o osobu, ktorá „je úradníkom v trvalom služobnom pomere alebo dočasným zamestnancom v európskej inštitúcii, orgáne, úrade alebo agentúre“ a ktorá má „dôkladnú znalosť jedného z úradných jazykov Európskej únie a výbornú znalosť aspoň dvoch ďalších úradných jazykov Európskej únie“, pričom sa spresňuje, že „zo služobných dôvodov je veľmi žiadaná dobrá znalosť angličtiny alebo francúzštiny“. V časti „Termín pre podanie prihlášok“ sa v oznámení o voľnom pracovnom mieste uvádza „28. január 2008“.

8 Oznámenie (ďalej len „krátke oznámenie“) vypracované a uverejnené vo všetkých úradných jazykoch, ktoré taktiež vyšlo v úradnom vestníku z 28. decembra 2007 (Ú. v. EÚ C 316, s. 61), uvádzalo: „oznamujeme zamestnancom európskych inštitúcií, že [sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste] bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* vo francúzskom, nemeckom a anglickom jazyku (Ú. v. EÚ C 316 A, 28.12.2007)“.

9 Dňa 30. januára 2008 bolo v úradnom vestníku uverejnené korigendum sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste (ďalej len „korigendum“) iba v nemeckom, anglickom a francúzskom vydaní (Ú. v. EÚ C 25 A, s. 19). V tomto korigende EHSV uvádzal nový termín na podanie prihlášok na miesto generálneho tajomníka, a to 8. február 2008.

10 Oznámenie o korigende k spornému oznámeniu o voľnom pracovnom mieste, vypracované a uverejnené vo všetkých úradných jazykoch, tiež vyšlo v úradnom vestníku z 30. januára 2008 (Ú. v. EÚ C 25, s. 21) a uvádzalo: „oznamujeme zamestnancom európskych inštitúcií, že [sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste], uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* vo francúzskom, nemeckom a anglickom jazyku (Ú. v. EÚ C 316 A, 28.12.2007), bolo upravené (pozri Ú. v. EÚ C 25 A, 30.1.2008)“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

11 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. marca 2008 podala Taliansk republika proti Komisii Európskych spoločenstiev a EHSV túto žalobu, ktorá smeruje k zrušeniu sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste a jeho korigenda.

12 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. apríla 2008 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

13 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. júna 2008 Španielske kráľovstvo podalo návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník podporujúci návrhy Talianskej republiky. Uznesením z 11. júla 2008 predseda šiestej komory Súdu prvého stupňa tomuto návrhu vyhovel.

14 Dňa 28. augusta 2008 Španielske kráľovstvo predložilo svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka.

15 Uznesením zo 16. decembra 2008 Súd prvého stupňa (šiesta komora) odmietol žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom smerovala proti Komisii.

16 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na viaceré otázky. Účastníci konania vyhoveli tejto žiadosti v určenej lehote.

17 Listom z 11. februára 2010 Španielske kráľovstvo oznámilo, že sa nezúčastní pojednávania.

18 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im položil Všeobecný súd, boli vypočuté na pojednávaní 14. apríla 2010.

19 Vzhľadom na prekážku vo výkone funkcie na strane sudcu T. Tchipeva po ukončení ústnej časti konania bola vec nanovo pridelená sudcovi spravodajcovi, ktorým bol V. Vadapalas, a na doplnenie komory bola na základe článku 32 ods. 3 rokovacieho poriadku vymenovaná sudkyňa K. Jürimäe.

20 Uznesením z 8. júla 2010 Všeobecný súd (šiesta komora) v novom zložení opätovne otvoril ústnu časť konania a účastníkom konania oznámil, že budú vypočutí na novom pojednávaní 22. septembra 2010.

21 Talianska republika listom zo 16. júla 2010 a EHSV listom z 19. júla 2010 Všeobecnému súdu oznámili, že sa vzdávajú práva byť opätovne vypočutý.

22 Predseda šiestej komory preto rozhodol o skončení ústnej časti konania.

23 Talianska republika podporovaná Španielskym kráľovstvom navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste a jeho korigendum.

24 Španielske kráľovstvo okrem toho navrhuje, aby Všeobecný súd zaviazal EHSV na náhradu trov konania.

25 EHSV navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú alebo ako nedôvodnú,

— zaviazal Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *O prípustnosti*

26 EHSV spochybňuje prípustnosť tejto žaloby podanej podľa článku 230 ES bez toho, aby vzniesol námietku neprípustnosti podľa článku 114 rokovacieho poriadku.

Tvrdenia účastníkov konania

27 EHSV uvádza, že jeho akty nevydala žiadna z inštitúcií uvedených v článku 230 prvom odseku ES, a odkazuje na rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 2005, Španielsko/Eurojust (C-160/03, Zb. s. I-2077, body 35 až 44). Podľa EHSV z odôvodnenia tohto rozsudku v podstate vyplýva, že žaloba bola vyhlásená za neprípustnú nielen preto, lebo Eurojust nepatrí medzi vyššie uvedené inštitúcie, ale aj z dôvodu samotnej

povahy napadnutých aktov, teda výziev na podanie prihlášok, ktoré nepatria medzi akty uvedené v článku 230 ES.

28 Talianska republika v podstate napáda nedostatok pasívnej legitimácie EHSV podľa článku 230 ES.

Posúdenie Všeobecným súdom

29 Na úvod treba konštatovať, že EHSV nepatrí medzi inštitúcie uvedené v článku 230 prvom odseku ES. Toto konštatovanie však nebráni tomu, aby Všeobecný súd preskúmal zákonnosť jeho aktov.

30 Ako totiž uviedol Všeobecný súd najmä v rozsudkoch z 8. októbra 2008, Sogelma/EAO (T-411/06, Zb. s. II-2771, bod 36), a z 2. marca 2010, Evropaïki Dynamiki/EMSA (T-70/05, Zb. s. II-313, bod 64), s odkazom na rozsudok Súdneho dvora z 23. apríla 1986, Les Verts/Parlament, nazývaný „Les Verts“ (294/83, Zb. s. 1339), Európske spoločenstvo je spoločenstvom práva a Zmluva vytvorila úplný systém žalôb a konaní s cieľom zveriť Súdnemu dvoru preskúmavanie zákonnosti aktov inštitúcií. Systém Zmluvy poskytuje možnosť priamej žaloby proti všetkým opatreniam prijatým inštitúciami, ktoré majú vyvolávať právne účinky. Na základe týchto predpokladov teda Súdny dvor dospel v už citovanom rozsudku Les Verts k záveru, že žaloba o neplatnosť môže byť namierená proti aktom Európskeho parlamentu, ktoré majú vyvolávať právne účinky voči tretím osobám, hoci ustanovenie Zmluvy týkajúce sa žaloby o neplatnosť uvádzalo v znení účinnom v čase skutkových okolností veci len akty Rady Európskej únie a Komisie. Výklad tohto ustanovenia vylučujúci akty Parlamentu spomedzi aktov, ktoré môžu byť napadnuté, by totiž podľa Súdneho dvora viedol k výsledku,

ktorý by bol v rozpore tak s duchom Zmluvy, ako bol vyjadrený v článku 164 Zmluvy ES (teraz článok 220 ES), ako aj s jej systematikou (pozri v tomto zmysle rozsudok Les Verts, už citovaný, body 23 až 25).

31 Z tohto rozsudku možno vyvodiť všeobecnú zásadu, že akýkoľvek akt vydaný orgánom Únie, akým je EHSV, ktorý má vyvolávať právne účinky voči tretím osobám, musí podliehať súdnemu preskúmaniu (pozri analogicky rozsudok Evropaïki Dynamiki/EMSA, už citovaný, bod 65).

32 Už citovaný rozsudok Les Verts síce uvádza iba inštitúcie Spoločenstva, pričom EHSV, ako bolo konštatované v bode 29 vyššie, nepatrí medzi inštitúcie vymenované v článku 230 ES. Treba však uviesť, že orgán, ako je EHSV, má právomoc prijať oznámenie o voľnom pracovnom mieste, ktoré je sporné v prejednávanej veci. Takéto akty pritom tým, že definujú podmienky týkajúce sa prístupu k zamestnaniu, určujú osoby, ktorých kandidatúra môže byť prijatá, a predstavujú tak akty spôsobujúce ujmu potenciálnym uchádzačom, ktorých kandidatúra je týmito podmienkami vylúčená (rozsudky Súdneho dvora z 19. júna 1975, Küster/Parlament, 79/74, Zb. s. 725, body 5 až 8, a z 11. mája 1978, De Roubaix/Komisia, 25/77, Zb. s. 1081, body 7 až 9; rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. novembra 2008, Taliansko/Komisia, T-185/05, Zb. s. II-3207, bod 55). Preto treba konštatovať, že situácia EHSV, ktorý je orgánom s právomocou prijímať také akty, ako sú akty sporné v prejednávanej veci, ktoré vyvolávajú právne účinky vo vzťahu k tretím osobám, je porovnateľná so situáciou Parlamentu vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok Les Verts. V spoločenstve práva teda nemôže byť prijateľné, aby takéto akty boli vyňaté zo súdneho preskúmania (pozri analogicky rozsudok Evropaïki Dynamiki/EMSA, už citovaný, bod 66 a citovanú judikatúru).

33 Z toho vyplýva, že sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste prijaté EHSV a určené na vyvolanie právnych účinkov vo vzťahu ku všetkým uchádzačom, ktorých prihláška nebola na základe požadovaných podmienok prijatá, predstavuje napadnuteľný akt.

34 Tento záver nie je spochybnený už citovaným rozsudkom Španielsko/Eurojust, ktorý uvádza EHSV, kde bola žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES proti výzvam na podávanie prihlášok na pracovné miesta pre dočasných zamestnancov vyhlásená za neprípustnú, keďže Súdny dvor v tomto rozsudku uviedol, že článok 41 EÚ uplatniteľný v prejednávanej veci nestanovuje uplatnenie článku 230 ES na ustanovenia o policajnej a súdnej spolupráci v trestných veciach nachádzajúce sa v hlave VI Zmluvy o Európskej únii, pod ktorú patrí Eurojust, keďže právomoc Súdneho dvora v tejto oblasti špecifikuje článok 35 EÚ, na ktorý odkazuje článok 46 písm. b) EÚ (rozsudok Španielsko/Eurojust, už citovaný, bod 38).

35 Z ustanovenia článku 230 prvého odseku ES, tak ako je vykladaný s ohľadom na už citované rozsudky Les Verts, (body 23 až 25), a Sogelma/EAO, (body 36 a 37), preto vyplýva, že táto žaloba je prípustná.

2. *O veci samej*

36 Na podporu prejednávanej žaloby Talianska republika v podstate uvádza porušenie článkov 1, 4, 5 a 6 nariadenia č. 1, článkov 12 ES, 253 ES a 290 ES, článku 6 EÚ, článku 1 ods. 2 a 3 prílohy III služobného poriadku, článku 22 charty, článku 12 PZOZ, zásad zákazu diskriminácie, mnohojazyčnosti a ochrany legitímnej dôvery, ako aj zneužitie právomoci.

37 Všeobecný súd najprv preskúma otázku, či má EHSV právomoc stanoviť jazykový režim sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste podľa článku 290 ES. Po druhé preskúma, či EHSV tým, že stanovil uvedený režim, porušil články 1, 4, 5 a 6 nariadenia č. 1. Po tretie preskúma, či uverejnenie sporného oznámenia o voľnom

pracovnom mieste v úplnom rozsahu v úradnom vestníku iba v troch jazykoch, ako aj uvedenie dobrej znalosti angličtiny a/alebo francúzštiny v požadovanej kvalifikácii v spornom oznámení o voľnom pracovnom mieste sú v rozpore so zásadami zákazu diskriminácie a mnohojazyčnosti. Za predpokladu, že odpoveď na túto otázku bude záporná, po štvrté preskúma tvrdenia o porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, zneužití právomoci a nedostatku odôvodnenia.

O porušení článku 290 ES

Tvrdenia účastníkov konania

38 Talianska republika zastáva názor, že EHSV nahradil Radu pri stanovení jazykového režimu sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste, čím porušil článok 290 ES, zatiaľ čo sa mal iba riadiť režimom stanoveným Radou v nariadení č. 1. Okrem toho žiadna z noriem, ktoré sa týkajú EHSV, mu nepriznáva právomoci v jazykovej oblasti.

39 Španielske kráľovstvo podporuje tvrdenia Talianskej republiky, pokiaľ ide o neexistenciu právomoci EHSV na zmenu jazykového režimu zakotveného článkom 290 ES.

40 EHSV nespochybňuje skutočnosť, že iba Rada môže podľa článku 290 ES prijať akty, ktoré stanovia jazykový režim Spoločenstva. EHSV však uvádza, že Rada ponechala podľa článku 6 nariadenia č. 1 inštitúciám priestor pre ich vnútorné potreby, ktorý EHSV využil pre uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste.

Posúdenie Všeobecným súdom

41 Nariadenie č. 1, ktoré upravuje používanie jazykov inštitúciami, Rada prijala na základe článku 290 ES. Článok 6 uvedeného nariadenia inštitúciám výslovne umožňuje stanoviť podrobnosti o používaní jazykov svojimi rokovacími poriadkami, teda právomoc, pri výkone ktorej im treba priznať určitú funkčnú autonómiu pre zaistenie ich riadneho fungovania (pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát M. Poiares Maduro vo veci, ktorej sa týkal rozsudok Španielsko/Eurojust, už citovaný, Zb. s. I-2079, bod 48, a tam citovanú judikatúru).

42 Vzhľadom na vyššie uvedené treba prijať záver, že sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste neporušuje článok 290 ES, ale bolo prijaté na základe právomoci, ktorú inštitúciám a orgánom Spoločenstva priznáva článok 6 nariadenia č. 1.

43 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod založený na porušení článku 290 ES musí byť zamietnutý.

O porušení článkov 1, 4, 5 a 6 nariadenia č. 1

Tvrdenia účastníkov konania

44 Po prvé Talianska republika uvádza, že uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku iba v nemčine, angličtine a francúzštine je v rozpore s článkami 4 a 5 nariadenia č. 1. Také všeobecne účinné akty, ako je oznámenie o voľnom pracovnom mieste, totiž musia byť podľa článku 4 nariadenia č. 1 vypracované vo všetkých úradných jazykoch, a vychádzať tak v úradnom vestníku vo všetkých úradných jazykoch podľa článku 5 nariadenia č. 1.

45 Výraz „všeobecne uplatniteľné dokumenty“ použitý v článku 4 nariadenia č. 1 vylučuje, aby toto ustanovenie odkazovalo iba na normatívne akty. Nariadenie č. 1 tak stanovuje, že akýkoľvek prejav vôle inštitúcií, ktorý môže vzbudiť záujem všetkých občanov Únie, má byť v úradnom vestníku uverejnený vo všetkých úradných jazykoch. Oznámenie o voľnom pracovnom mieste je pritom akt, ktorý má tieto znaky.

46 Talianska republika tiež poznamenáva, že článok 1 ods. 2 a 3 prílohy III služobného poriadku, ktorý upravuje miesto uverejnenia oznámení o výberovom konaní a lehotu na podanie prihlášok do výberového konania, neposkytuje žiadny údaj o jazykoch, v ktorých musí byť oznámenie uverejnené. Článok 4 nariadenia č. 1 naopak stanovuje, že nariadenia a ostatné všeobecne uplatniteľné dokumenty majú byť vypracované vo všetkých úradných jazykoch.

47 Po druhé Talianska republika uvádza, že skutočnosť, že v spornom oznámení o voľnom pracovnom mieste sú ako pracovné jazyky EHSV uvedené iba dva jazyky, je v rozpore s článkom 1 nariadenia č. 1, podľa ktorého majú všetky jazyky členských štátov postavenie úradného a pracovného jazyka. Toto obmedzenie okrem toho zavádza medzi jazykmi členských štátov hierarchiu, ktorá je v rozpore s týmto článkom.

48 Toto obmedzenie nie je odôvodnené ani článkom 6 nariadenia č. 1. Je síce pravda, že toto ustanovenie umožňuje inštitúciám stanoviť podrobnosti o používaní jazykov vo svojich rokovacích poriadkoch. Táto možnosť sa však týka iba vnútorného fungovania inštitúcií, a nie priebehu externých výberových konaní, ktorých cieľom je prijať zamestnancov pre prácu v inštitúciách. Navyše žiadna inštitúcia až doposiaľ neprijala nariadenie, ktoré by stanovilo použitie konkrétnych jazykov v jej rámci, a už vôbec nie použitie nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny, pričom jediná výnimka je stanovená pre Súdny dvor, ktorý je úmyselne osobitne uvedený v článku 7 nariadenia č. 1.

49 Španielske kráľovstvo zastáva názor, že článok 6 nariadenia č. 1 umožňuje inštitúciám stanoviť podrobnosti o používaní jazykov vo svojich rokovacích poriadkoch. Dodáva však, že po prvé neexistujú písomné pravidlá uvádzajúce, že nemčina, angličtina a francúzština sú internými pracovnými jazykmi. Po druhé oznámenie o voľnom pracovnom mieste nebolo určené iba zamestnancom inštitúcií. Po tretie existuje judikatúra Súdneho dvora, ktorá zakazuje stanovenie priorít medzi jazykmi (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, EMU Tabac a i., C-296/95, Zb. s. I-1605, bod 36).

50 EHSV spochybňuje všetky tvrdenia Talianskej republiky.

Posúdenie Všeobecným súdom

51 Články 1, 4 a 5 nariadenia č. 1, na ktoré odkazuje žalobkyňa, nie sú uplatniteľné na vzťahy medzi inštitúciami a ich úradníkmi a zamestnancami, keďže stanovujú výlučne jazykový režim uplatniteľný medzi inštitúciami a členským štátom alebo osobou podliehajúcou jurisdikcii jedného z členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. októbra 2005, Rasmussen/Komisia, T-203/03, Zb. VS s. I-A-279 a II-1287, bod 60, a Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 117). Platí to tiež, pokiaľ ide o vzťahy medzi orgánmi, ako je EHSV, a úradníkmi a inými zamestnancami Spoločenstiev.

52 Na úradníkov a iných zamestnancov Spoločenstiev, ako aj uchádzačov o takéto miesta sa vzťahuje iba jurisdikcia Spoločenstva, pokiaľ ide o uplatňovanie ustanovení služobného poriadku vrátane ustanovení týkajúcich sa prijímania do zamestnania v rámci inštitúcie (pozri analogicky rozsudky Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2001, Bonaiti Brighina/Komisia, T-118/99, Zb. VS s. I-A-25 a II-97, bod 13, a Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 118).

53 Rovnaký prístup k uchádzačom o miesta úradníkov a iných zamestnancov Spoločenstiev ako k týmto úradníkom a iným zamestnancom v oblasti uplatniteľného jazykového režimu má svoje odôvodnenie v skutočnosti, že títo uchádzači vstupujú do vzťahu s inštitúciou výlučne na účely získania miesta úradníka alebo zamestnanca, pre ktoré sú nevyhnutné určité jazykové znalosti, ktoré môžu byť vyžadované relevantnými ustanoveniami práva Spoločenstva na obsadenie dotknutého miesta (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 119).

54 Z toho vyplýva, že články 1, 4 a 5 nariadenia č. 1 sa na sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste neuplatňujú.

55 Článok 6 nariadenia č. 1 inštitúciám výslovne umožňuje stanoviť podrobnosti o používaní jazykov vo svojich rokovacích poriadkoch. Za týchto podmienok patrí do zodpovednosti inštitúcií zvoliť interný jazyk komunikácie, pričom každá inštitúcia je oprávnená požadovať, aby bol používaný jej zamestnancami a tými, ktorí sa o toto postavenie uchádzajú (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Poiares Maduro vo veci, ktorej sa týkal rozsudok Španielsko/Eurojust, už citované, bod 46). Výber jazyka, v ktorom je oznámenie o voľnom pracovnom mieste uverejnené mimo danej inštitúcie, patrí rovnako do zodpovednosti inštitúcií (pozri v tomto zmysle rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 122).

56 V dôsledku toho tvrdenie, podľa ktorého EHSV využil možnosť, ktorú mu článok 6 nariadenia č. 1 nepriznáva, musí byť zamietnuté.

57 Vzhľadom na vyššie uvedené treba žalobný dôvod založený na porušení článkov 1, 4, 5 a 6 nariadenia č. 1 zamietnuť.

O porušení zásad zákazu diskriminácie a mnohojazyčnosti

Tvrdenia účastníkov konania

58 Po prvé Talianska republika zastáva názor, že uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku v troch jazykoch neumožnilo všetkým občanom Únie dozvedieť sa o jeho existencii za rovnakých podmienok podľa zásady zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti stanovenej v článku 12 ES.

Občanom, ktorí hovoria nemecky, anglicky alebo francúzsky, je totiž v porovnaní so všetkými ostatnými občanmi Únie poskytnutá konkurenčná výhoda. Toto uverejnenie predstavuje tiež porušenie zásady mnohojazyčnosti zakotvenej v článku 6 ods. 3 EÚ a v článku 22 charty v rozsahu, v akom má každý občan Únie právo byť informovaný o aktoch Spoločenstva, ktoré sa týkajú jeho práv, vo svojom vlastnom jazyku, a to tým skôr, že číta úradný vestník vo svojom materinskom jazyku.

59 Talianska republika uvádza, že nie je dôležité, že mnohí občania Únie, ktorí nepochádzajú z členských štátov, kde sa hovorí po nemecky, anglicky alebo francúzsky, a najmä talianski štátni príslušníci, sa uchádzali o miesto generálneho tajomníka EHSV, pričom sa o uvoľnení tohto pracovného miesta dozvedeli prostredníctvom krátkeho oznámenia uverejneného v úradnom vestníku v ostatných úradných jazykoch v rovnaký deň ako sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste. Ide o celkom náhodný súbeh okolností, ktorý neodstraňuje diskrimináciu.

60 Diskriminácia na základe štátnej príslušnosti existuje tiež v prípade lehoty na podanie prihlášok na miesto generálneho tajomníka EHSV. Aj keď nemecky, anglicky alebo francúzsky hovoriaci uchádzači mali lehotu jedného mesiaca odo dňa uverejnenia sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku, ostatní uchádzači mali lehotu kratšiu, pretože k ich oboznámeniu sa s oznámením došlo až po prečítaní krátkeho oznámenia uverejneného v úradnom vestníku v ich materinskom jazyku, ktoré odkazuje na prečítanie celého textu sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste na nemecké, anglické a francúzske znenie úradného vestníka.

61 Talianska republika takisto zastáva názor, že uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku iba v troch jazykoch je v rozpore so samotným znením článku 1 ods. 2 a 3 prílohy III služobného poriadku, článku 12 PZOZ a článku 72 ods. 2 rokovacieho poriadku EHSV.

62 Talianska republika uvádza, že potreba dobrej znalosti angličtiny alebo francúzštiny vedie tiež k zjavnej diskriminácii ostatných jazykov, čo je v rozpore so zásadami zákazu diskriminácie a mnohojazyčnosti. Táto požiadavka taktiež zjavne diskriminuje všetkých ostatných štátnych príslušníkov, ktorí okrem svojho vlastného jazyka ovládajú druhý a možno tiež tretí, štvrtý a piaty úradný jazyk, medzi ktoré nepatria ani angličtina, ani francúzština.

63 Talianska republika okrem toho tvrdí, že oznámenie o výberovom konaní alebo oznámenie o voľnom pracovnom mieste je text s výhradne právnym obsahom, na základe ktorého uchádzač získava predstavu o svojich vlastných právach a povinnostiach v súvislosti s takým významným aktom, ako je účasť na výberovom konaní do inštitúcií. Uchádzači, ktorí majú dôkladnú znalosť nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny, sú teda zvýhodnení, pokiaľ ide o čítanie oznámenia uverejneného v plnom znení v úradnom vestníku v týchto troch jazykoch, v porovnaní s akýmkoľvek iným uchádzačom, ktorý nemá výbornú znalosť jedného z týchto troch jazykov.

64 Španielske kráľovstvo sa pripája k tvrdeniu Talianskej republiky, podľa ktorého je uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku iba v troch jazykoch v rozpore s článkom 12 ES, a dodáva, že tento typ selektívneho uverejnenia by vytváral veľmi vážny precedens, pokiaľ by bol uplatnený v ďalších oblastiach, pretože by mal za dôsledok, že iba tri jazykové verzie úradného vestníka by boli spoľahlivé a úplné.

65 EHSV pripomína, že Talianskej republike prislúcha, aby preukázala, že uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku iba v troch jazykoch zabránilo všetkým občanom Únie dozvedieť sa o existencii oznámenia za rovných alebo nediskriminačných podmienok, a uvádza, že pokiaľ ide o toto údajné zabránenie, nebola predložená žiadna skutková okolnosť.

66 Skutočnosť, že mnohí občania Únie, ktorí nepochádzajú z členských štátov, kde sa hovorí po nemecky, anglicky alebo po francúzsky, sa uchádzali o miesto generálneho tajomníka EHSV, nie je výsledkom súbehu okolností, ale možno ju vysvetliť uverejnením krátkeho oznámenia, ktoré uvádza údaj o uverejnení sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste, v úradnom vestníku vo všetkých úradných jazykoch.

67 EHSV zastáva názor, že tvrdenie Talianskej republiky, podľa ktorého uchádzači, ktorých „prvý jazyk“ nie je nemčina, angličtina alebo francúzština, majú kratšiu lehotu, než je lehota nemecky, anglicky alebo francúzsky hovoriacich uchádzačov, a sú tak neodôvodnene diskriminovaní, nie je dôvodné. Každý potenciálny uchádzač, ktorý sa dozvedel o spornom oznámení o voľnom pracovnom mieste prostredníctvom krátkeho oznámenia v úradnom vestníku vo svojom materinskom jazyku, si mohol rýchlo obstarať úplné znenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste. Eventuálne zainteresovanými osobami boli kvalifikované osoby, ktoré získali dlhodobé skúsenosti ako úradníci alebo zamestnanci v inštitúciách a ktoré preto disponujú všetkými nástrojmi potrebnými na jednoduché obstaranie si danej jazykovej verzie úradného vestníka.

68 EHSV rovnako spochybňuje tvrdenie Talianskej republiky, podľa ktorého obmedzenie na angličtinu a francúzštinu vedie k diskriminácii ostatných úradných jazykov. Po prvé angličtina a francúzština sú spolu s nemčinou najpoužívanejšie pracovné jazyky v inštitúciách už viac než 35 rokov. Po druhé uchádzači, ktorým je sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste najmä adresované, sú úradníci alebo zamestnanci Spoločenstiev, ktorí majú dlhodobé skúsenosti s prácou na vysokej úrovni v inštitúciách a agentúrach Spoločenstva, a sú teda dokonale schopní porozumieť spornému oznámeniu o voľnom pracovnom mieste do najmenších detailov, a byť teda plne informovaní o jeho presnom obsahu.

Posúdenie Všeobecným súdom

— Úvodné poznámky

69 Treba poznamenať, že prejednávaný žalobný dôvod sa delí na dve časti. V rámci prvej časti sa má Všeobecný súd v podstate vysloviť k otázke, či je uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku iba v troch jazykoch, a to v nemčine, angličtine a francúzštine, v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a mnohojazyčnosti. V rámci druhej časti sa má Všeobecný súd vysloviť k súladu uvedenia dobrej znalosti angličtiny alebo francúzštiny v spornom oznámení o voľnom pracovnom mieste medzi „veľmi žiadanými" kvalifikáciami – a nie, ako uvádza žalobkyňa, medzi „požadovanými" kvalifikáciami – so zásadami zákazu diskriminácie a mnohojazyčnosti.

— O prvej časti týkajúcej sa selektívneho uverejnenia sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku

70 V prvom rade treba uviesť, že žiadne ustanovenie ani žiadna zásada práva Spoločenstva neukladá, aby sa uverejňovanie oznámení o voľnom pracovnom mieste, o aké ide v prejednávanej veci, systematicky vykonávalo v úradnom vestníku vo všetkých úradných jazykoch (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 115).

71 Nepochybne možno tvrdiť, že miesto, ktoré má byť obsadené, môže potenciálne zaujímať uchádzačov z každého členského štátu. Ako však už rozhodol Súdny dvor, mnohé odkazy v Zmluve ES na použitie jazykov nemôžu byť považované za prejav

všeobecnej zásady práva Spoločenstva zabezpečujúcej každému občanovi právo, aby všetko, čo by sa mohlo dotknúť jeho záujmov, bolo spísané v jeho jazyku za každých okolností (rozsudky Súdneho dvora z 9. septembra 2003, Kik/ÚHVT, C-361/01 P, Zb. s. I-8283, bod 82, a Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 116).

72 Po druhé treba konštatovať, že hoci má administratíva právo prijať opatrenia, ktoré sa jej zdajú vhodné, s cieľom upraviť určité aspekty postupu náboru zamestnancov, tieto opatrenia nemajú viesť k diskriminácii založenej na jazyku medzi uchádzačmi o určené pracovné miesto (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 127).

73 Článok 12 ods. 1 PZOZ bráni tomu, aby inštitúcia vyžadovala od uchádzačov o pracovné miesto dočasného zamestnanca dokonalú znalosť určitého úradného jazyka, ak má táto jazyková podmienka za účinok vyhradenie tohto miesta určitej štátnej príslušnosti bez toho, aby to bolo odôvodnené dôvodmi súvisiacimi s fungovaním služby (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 4. marca 1964, Lassalle/Parlament, 15/63, Zb. s. 57, 73 a 74, a rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 129).

74 Z toho vyplýva, že ak sa EHSV rozhodne uverejniť v úradnom vestníku celé znenie oznámenia o voľnom pracovnom mieste generálneho tajomníka v určitých jazykoch, musí, aby sa predišlo diskriminácii založenej na jazyku medzi uchádzačmi potenciálne zaujímajúcimi sa o toto oznámenie, prijať vhodné opatrenia na informovanie všetkých uvedených uchádzačov o existencii dotknutého oznámenia o voľnom pracovnom mieste a o vydaniach, v ktorých bolo uverejnené v celom rozsahu (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 130).

75 Pokiaľ je táto podmienka splnená, uverejnenie oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku v obmedzenom počte jazykov nie je spôsobilé viesť k diskriminácii medzi rôznymi uchádzačmi, ak je nepochybné, že uchádzači dostatočne ovládajú aspoň jeden z týchto jazykov, ktorý im umožní náležite sa dozvedieť obsah tohto oznámenia (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 131).

76 V tejto súvislosti treba pripomenúť judikatúru, podľa ktorej skutočnosť, že dokumenty adresované administratívou jednému z jej úradníkov sú spísané v inom jazyku, ako je materinský jazyk tohto úradníka alebo prvý cudzí jazyk zvolený týmto úradníkom, nijako neporušuje práva tohto úradníka, ak ovláda jazyk používaný administratívou, ktorý mu účinne a ľahko umožňuje dozvedieť sa obsah dotknutých dokumentov. Tento záver je rovnako platný, pokiaľ ide o sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 132, a tam citovanú judikatúru).

77 Ak to teda vyžaduje potreba služby alebo pracovného miesta, dotknutá inštitúcia môže legitímne špecifikovať jazyky, ktorých dôkladná alebo uspokojivá znalosť sa vyžaduje (pozri *a contrario* rozsudok Lassalle/Parlament, už citovaný, s. 73 a 74; pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Lagrange k tomuto rozsudku, Zb. s. 77, 94). V tomto poslednom prípade okolnosť, že znenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste je dostupné výlučne v týchto jazykoch, nemôže viesť k diskriminácii medzi uchádzačmi, keďže všetci musia ovládať aspoň jeden z týchto jazykov.

78 Naopak, uverejnenie znenia oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku výlučne v niektorých úradných jazykoch, aj keď osoby, ktoré ovládajú iba iné úradné jazyky, môžu predložiť svoju kandidatúru, môže viesť – pri neexistencii iných opatrení s cieľom umožniť tejto kategórii potenciálnych uchádzačov náležite

sa dozvedieť obsah tohto oznámenia – k diskriminácii na ich ujmu (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 135).

79 Za tohto predpokladu sa totiž dotknutí uchádzači nachádzajú v menej výhodnom postavení v porovnaní s ostatnými uchádzačmi, keďže nie sú schopní náležite sa dozvedieť o kvalifikácii vyžadovanej oznámením o voľnom pracovnom mieste, ani o podmienkach a pravidlách postupu prijímania do zamestnania. Takáto vedomosť pritom predstavuje nevyhnutný predpoklad na optimálne predloženie kandidatúry, aby tak uchádzači mohli maximalizovať svoje šance na získanie dotknutého pracovného miesta (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, bod 136).

80 V prejednávanej veci z ustanovenia bodu 3 sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste, ktoré je citované v bode 7 vyššie, vyplýva, že znalosť angličtiny alebo francúzštiny je iba „veľmi žiadaná“, ale nie vyžadovaná. Potenciálni uchádzači o miesto generálneho tajomníka EHSV, ktorí ovládajú dôkladne jeden úradný jazyk a výborne prinajmenšom dva ďalšie úradné jazyky, iné než jeden z troch jazykov, v ktorom bolo oznámenie uverejnené, sa teda mohli zúčastniť súťaže a uchádzať sa o uvedené pracovné miesto, pokiaľ oznámenie o voľnom pracovnom mieste bolo uverejnené v jazyku, ktorý ovládajú, a pokiaľ tak boli informovaní o existencii pracovného miesta, ktoré má byť obsadené.

81 Navyše uchádzači, aj keď majú uspokojivú znalosť nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny, nesledujú nevyhnutne vydanie úradného vestníka v jednom z týchto troch jazykov, ale sledujú jeho vydanie vo svojom materinskom jazyku (rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 148).

82 Existuje teda vysoké riziko, že uchádzači, ktorých potenciálne zaujíma sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste, sledovali iba oznámenia uverejnené vo všetkých úradných jazykoch, teda krátke oznámenie z 28. decembra 2007, ktoré iba odkazuje na uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste v úradnom vestníku, a oznámenie o korigende sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste z 30. januára 2008, ktoré iba uvádza, že sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste bolo zmenené.

83 Nemožno sa domnievať, že tieto dve oznámenia, ktoré neobsahujú nijaký dôležitý údaj, ako je dĺžka a možnosť predĺženia funkčného obdobia pracovného miesta, ktoré má byť obsadené, podmienky prijatia, požadovaná kvalifikácia a odborná prax, spôsob výberu a termín pre podanie prihlášok, môžu dostatočne informovať potenciálnych uchádzačov o obsahu sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste. Ako však bolo uvedené v bode 79 vyššie, takáto znalosť je nevyhnutným predpokladom na optimálne predloženie ich kandidatúry.

84 O to viac uchádzači, ktorí neovládajú nemčinu, angličtinu ani francúzštinu, ale napriek tomu majú požadované jazykové znalosti, nemali nikdy možnosť oboznámiť sa s celým obsahom sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste.

85 Z vyššie uvedeného vyplýva, že uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste iba v nemeckom, anglickom a francúzskom vydaní úradného vestníka predstavuje diskrimináciu potenciálnych uchádzačov na základe jazyka, ktorá je v rozpore s článkom 12 ES.

86 EHSV navyše nepriamo porušil aj článok 12 PZOZ, keďže uverejnenie sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste iba v nemčine, angličtine a francúzštine môže v rámci výberového konania na miesto generálneho tajomníka ako dočasného

zamestnanca zvýhodniť uchádzačov určitej štátnej príslušnosti, a to pochádzajúcich zo štátov, kde sa týmito jazykmi hovorí ako materinskými jazykmi, a poškodiť prinajmenšom časť uchádzačov pochádzajúcich z iných členských štátov (pozri analogicky rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 150).

87 Vzhľadom na tieto úvahy treba prvej časti tohto žalobného dôvodu vyhovieť.

88 Sporné oznámenie o voľnom pracovnom mieste, ktoré bolo uverejnené iba v nemeckom, anglickom a francúzskom vydaní úradného vestníka, musí byť teda zrušené bez toho, aby bolo potrebné analyzovať druhú časť predmetného žalobného dôvodu alebo ostatné žalobné dôvody, ktoré uplatňuje Talianska republika.

O trovách

89 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Okrem toho podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku tohto rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje trovy konania.

90 V predmetnej veci EHSV neuspel. Talianska republika však nepredložila návrhy týkajúce sa trov konania. Za týchto podmienok treba rozhodnúť, že každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Oznámenie o voľnom pracovnom mieste č. 73/07 týkajúce sa miesta generálneho tajomníka sekretariátu Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (EHSV), ktoré bolo uverejnené 28. decembra 2007 a zmenené korigendom z 30. januára 2008, sa zrušuje.**

2. **Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.**

Vadapalas Jürimäe Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 31. marca 2011.

Podpisy